

EN UTSPARAD TID

Tiden mellan jul och trettondagshelgen kan upplevas som en utsparat tid, en tid då tiden verkar stå stilla. Samtidigt kan den upplevas att gå så fort att man lätt tappat bort vilken dag det är, måste räkna på fingrarna om det nu var den 4e eller 6e av de tolv heliga nätterna.

Jag äger en liten bilderbok som handlar om dvärgarnas arbete i jorden. Boken har stora bilder och nästan ingen text. Där finns en bild av hur under jultiden - tiden då solhjulet stannar upp - dvärgarna hämtar ner stjärnljus och fördelar det till alla de sovande fröna i jorden. Denna utsparade tid är inte bara lätt, vacker och fylld av glädje och sång, den kan också upplevas som ett tomrum, där det gamla är borta och det nya inte finns än. Att stå i detta upplevda tomrum och mörker, att inte veta vad som kommer, kan vara svårt och kräver mod. Men jultiden är också en tid av hopp, hopp för mänskligheten, en tid där himmelskrafterna når ända ner till jorden. I detta tomrum mellan åren tonar nämligen en mäktig klang. Det som klingar i dessa dagar och nätter är ett stort kosmiskt "Ja". Detta "Ja" tonar från Kristusväsendet till mänskligheten och genom hela kosmos. Det tonar hela hans väg ner från solen ända ner till stallet i Bethlehem. Vi har alla många större och små "Ja" i vårt liv. När vi tar ett viktigt beslut som att gifta sig, skriva arbetskontrakt, men också varje dag när vi vaknar på morgonen och går in i dagen framför oss. Ibland krävs ett "Ja" för att sätta en fot framför den andra, för att ta nästa andetag. Att inkarnera som människa är som ett enda stort "Ja". Detta "Ja" som vi talar innan födelsen har vi ofta inte i vårt vakna medvetandet men det klingar vidare som en grundton i vår existens. Varje gång vi säger "Ja" till något i livet svingar detta stora "Ja" med som en bordunsträng.

För att gå in i det nya året med hopp och tillit behövs en inre aktivitet från oss. Det behövs mod och det behövs förtroende. Vi måste kliva fram, in i det nya, aktivt ta ett steg och säga "Ja" till det som kommer men som vi ännu inte känner till. Och just då i det att vi säger ett helhjärtat "Ja" till framtiden, till det nya som komma vill, kan vi uppleva hur vårt eget "Ja" klingar samman med det stora kosmiska "Ja" som utgår från Kristus i varje juletid och i all framtid.

Sigrid de Zwart

